

Sygn. akt II KO 113/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie M. W. w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 13 lipca 2018 r., sygn. V KK 221/15, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2019 r., sygn. akt II AKa 438/18,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

- 1. odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 13 lipca 2018 r., sygn. V KK 221/15, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2019 r., sygn. II AKa 438/18. Zarządzeniem z dnia 30 listopada 2022 r. wezwano wnioskodawcę do wskazania podstaw prawnych wznowienia postępowania pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku z powodu jego oczywistej bezzasadności.

Skazany w nadesłanym wyjaśnieniu podał jako przesłankę wznowienia prawomocnego orzeczenia fakt popełnienia przestępstwa fałszywych zeznań przez osoby występujące w sprawie w charakterze oskarżycielek posiłkowych, co

skutkowało jego niesłusznym skazaniem. W piśmie wskazał nadto osoby, które miałyby poświadczyć wiarygodność jego relacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jedną z przesłanek wznowienia postępowania jest to, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, co mogło mieć wpływ na treść zapadłego w sprawie wyroku - art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., jednak zgodnie z dyspozycją art. 541 § 1 k.p.k. czyn powyższy, aby skutecznie mógł stać się powodem wznowienia postępowania musi być „ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym”.

Bezspornie zaś taki wyrok dotąd nie zapadł. W tej sytuacji wniosek o wznowienie należało uznać za przedwczesny i oddalić go jako oczywiście bezzasadny, w trybie art. 545 § 3 k.p.k., bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia jego braków formalnych, takich jak niesporządzenie przez adwokata i brak opłaty. W konsekwencji nie było też obecnie podstaw do wyznaczenia wnioskodawcy obrońcy z urzędu dla potrzeb ewentualnego przyszłego postępowania wznowieniowego. W kontekście wyjaśnień sformułowanych przez skazanego należało, w końcu rozważań podnieść, że kwestia wzajemnych rozliczeń między pokrzywdzonymi a skazanym był przedmiotem zarzutów apelacyjnych, jednakże Sąd Apelacyjny zarzutów tych nie uwzględnił, zmieniając wyrok Sądu pierwszej instancji jedynie w zakresie zasądzenia od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych określonej kwoty tytułem kosztów pomocy prawnej, a w pozostałym zakresie utrzymał ten wyrok w mocy.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

Na postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia.